

КРИМ – ЦЕ МИ.

До Дня кримського спротиву російській окупації.

26 лютого в Україні відзначають День спротиву окупації Автономної Республіки Крим та міста Севастополя. У цей день 2014 року у Сімферополі відбувся організований Меджлісом кримськотатарського народу масовий мітинг під будинком кримського парламенту проти намірів відірвати Крим від України, на підтримку територіальної цілісності України, бо Крим – це ми, Крим - це Україна.

Ось уже декілька років поспіль слово Крим викликає у кожного з нас переважно болісні асоціації: березень 2014 -го, зелені чоловічки, окупація. Далі - напівпорожні пляжі, висохлі водойми, переслідування кримських татар за те, що наважилися відстоювати свою ідентичність.

А раніше? А до того? Чи справді ми багато знаємо про Крим і що саме ми знаємо про цей прекрасний півострів, яким ми його уявляємо, з чим він у нас асоціюється? Чи й досі, за давньою звичкою, асоціюємо його з золотим піском, мушлями та морськими їжаками?

Між тим, Крим – це не тільки відпочинок. Крим унікальний та багатий своїм різноманіттям. Крим – це передовсім історія. Саме історією, знаннями і варто наповнити почуття патріотизму у кожного з нас, у всіх, хто любить Україну. Немає патріотизму без знання та розуміння. В знаннях наша сила та міць. Лише засвоївши уроки історії, ми зможемо піти далі. Тільки дізнавшись, здобувши певні знання, можна по-справжньому відчувати, за що ми боремося, що для нас важливе. Крим – це люди. Корінний народ. Кримські татари. Їхня багатовікова боротьба варта золотих скрижалей історії. Варта того,

щоб знати про неї. Мужність кримських татар, звитяга та одвічне прагнення свободи – кровна рідня нашим із вами устремлінням. Знаючи, як усе було, можна побачити, як усе буде далі.

Живучи на одній території, наші народи як хороші сусіди ділили побут та культурні традиції один одного. Однак, радянська репресивна машина після депортації кримських татар 18 травня 1944 року зробила все, щоб стерти історичну правду про них та нівелювати зв'язок материкової України і півострова Крим. Натомість системно нав'язувалася переписана історія про кримських татар і їх "ворожнечу" з українським народом. Депортація 1944 року стала однією з найтрагічніших сторінок в історії кримськотатарського народу. Її переосмислення зараз – дуже важливе, тому відобразилося зокрема в пісні Джамали «1944», якою вона представляла Україну на Євробаченні та перемогла 2016 року, та у фільмі «Хайтарма» (2013 рік, режисер Ахтем Сеітаблаєв). По суті, депортація кримського народу позбавляла кримських татар їхнього етносоціального та етнокультурного середовища проживання, яке створювалося віками, а також їхньої державності. «Батьківщина або смерть», - ось гасло кримськотатарського народу після депортації. І хоча офіційно проти депортованого кримськотатарського народу були висунуті звинувачення в співробітництві переважної більшості його представників в роки Великої вітчизняної війни Радянського Союзу - 1941–1945 - з гітлерівською адміністрацією, однак дії влади щодо виселення кримських татар з Криму були цілком злочинними, адже жоден народ за всіма міжнародно-правовими нормами не може і не повинен підлягати покаранню за злочини, скоєні окремими чи навіть багатьма його представниками. Нині кримські татари повністю реабілітовані й повертаються на свою етнічну батьківщину.

І нам не слід забувати, що Крим - це невід'ємна частина України. А кримські татари – частина української нації, базова цінність яких – свобода народу.

Півострів Крим – це унікальний простір з особливим кліматом, рельєфом. Крим завжди був привабливий саме своєю природою і чистою екологією. Кожен, хто будь-коли поринав у середовище півострова, знаходив для себе щось особливе, близьке та рідне, те, що назавжди залишалося в пам'яті, в серці. Для когось Крим - це теплі спогади про дитинство, а це Міжнародний дитячий центр «Артек» - один з найкращих у світі, – сотні тисяч дітей мали змогу тут відпочивати. Крим – це юність або спогади про юність... Перше побачення, перші подорожі з коханим або коханою. І це, в першу чергу, мандрівка до ханського палацу у Бахчисарай...

Про Крим можна розповідати багато... І не тільки легенди. Це реальні історії про журналіста і правозахисника Аліма Алієва, депутата Верховної Ради і лідера

кримськотатарського народу Мустафу Джеміля, кінорежисера і політв'язня Олега Сенцова, актора і режисера Ахтема Сеїтаблаєва...

“Наша молодь, дивлячись на мапу України, має розуміти, що Автономна Республіка Крим, місто Севастополь – це такі ж регіони України, як і будь-які інші. Так, вони зараз тимчасово окуповані, але вони недарма на цій карті позначаються, недарма це визнає весь цивілізований світ, вся міжнародна спільнота”, – прокоментував Антон Кориневич, представник Президента України в Автономній Республіці Крим. Крим має бути у кожному з нас.

«Ми любимо Крим, а це означає, що ми віримо і сподіваємося»,- говорять кримські татари.

Отже, Крим – це ми. Так є і буде. Крим – це Україна.

Іваськевич Т.В., викладач, методист.